

עמ' 99 ס' 99
ב' כ' ערך כ' 107

מכילתת הרץוג-גושע עציון

ימי עיון בתנ"ך

קץ תשע"ב

בנות לוט ואביהו במערת

י"ט, ל:

ויעל לוט מצוער	כפי נראה לשפט בצווער
ונישב בהר	ונישב בקערה
ושתי בנתוי עמו	הוא ושתמי בנתוי עמו

היוּבְּלִים פֶּרֶק ט''ז, יא-יג: "וְאֵת לֹוט הַצִּיל כִּי זָכָר יְיָ אֶת אֶבְרָהָם וַיַּצְאֵהוּ מִתּוֹךְ הַמִּחְפָּכָה. וַיַּעֲשֵׂה וּבְנוֹתָיו חֲטָא גָּדוֹל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא הָיָה כִּמְהוּ מִמְּיִהְרָא אֲדָם עַד יָמָיו, כִּי שָׁכַב הָאִישׁ עִם בְּנוֹתָיו. וְהַנֵּה צֹהָה וְנַחֲרַת עַל כָּל זָרוּעַ בְּלוֹחוֹת הַשָּׁמִים לְהַכְּרִיתָם וְלַעֲשֹׂת מִשְׁפָּט סְדוּם, וְכֵי לֹא יִשָּׁאֵר לוּ זָרוּעַ אֲדָם בַּיּוֹם הַדִּין".

יוספוס, קדמוניות היהודים, ספר א: "וְהַבְּתוּלָה חָשְׁבָו שְׁנָכְרוֹד כָּל הַמִּין הָאָנוֹשִׁי וַיַּכְסְּזָו עַצָּה לְהַתְּקַרְבָּן אֶבְיָהוּן בְּסִתְרָה, וְכֵן עָשָׂו, שְׁלָא יַכְלָה הָעָם. וְנוֹלְדוּ לְהַן בְּנָיִם: לְבִכְירָה מוֹאָב, פִּירָשׁ בָּעָרָךְ: מַהְאָב, וְלַצְעִירָה עַמּוֹן, פִּירָשׁ הַשָּׁם: בֶּן הָעָם. הַאַחֲד מִמּוֹתָם חָולֵל אֶת המְאוֹבִים, עַם גָּדוֹל מְאוֹד גָּם כִּיּוֹם, וְהַשְׁנִי אֶת הַעֲמָנוּם, שְׁנֵיָהָם יוֹשְׁבֵי חִילָת סּוּרִיה" (יוספוס, קדמוניות, ספר א, עמ' 22).

בבלי, נזיר דף כ"ג ע"ב – כ"ד ע"א: "אמר ר' חייא בר אבון אמר ר' יהושע בן קרחה: לעולם יקדים אדם לדבר מצוה, שבScar לילה אחת שקדמתה בכירה לצעריה, זכתה וקדמה ארבעה דורות בישראל למלכות"¹.

ב"ר פר' נ"א, ח': "מִנְין הָיָה לָהּم יִן בְּמִעֵרָה? אֶלָּא מִמָּה שְׁהִיּוּ מְרוּבָה לְהַן הַיּוּ מְבִיאֵין אָוֹתָו בְּמִעֵרָות. אֵיר יְהוּדָה בָּר סִימּוֹן נָעַשָּׂה לָהּם מַעַן דּוֹגָמָה שֶׁעוֹלָם הַבָּא, הַזֶּה מָה דָאָת אָמָר 'וְהַיּוּ בַּיּוֹם הַהוּא יִטְפּוּ הַהְרִים עַסִּיס'".

ב"ר פר' נ"א, יא: "אמר ר' ימיון ורבי חננין בשם ר' יוחנן: בנותיו של לוט הולכות לעבור עבריה ונתקפדו, באיזה זכות? בזכות מוֹאָב – מי אָב, שנאמר באברהם 'כִּי אָב הַמּוֹן גּוֹים נְתַתִּיךְ'."

בראשית רבבה, פר' נ"א, י: "הַחַיָּד אֲנִי יְצַעַתִּי נָאָם הַעֲבָרָתָו" (יר' מ"ח, ל) – ר' חננין בר פפא ורבי סימון: ר' חננין אמר מתחלת עיבورو שלמוֹאָב לא היה לשם זנות אלא לשם שמים 'לא כֵן עָשָׂו' אלא לשם זנות יושב ישראל בשטחים ויחל העם לננות אל בנות מוֹאָב'. ר' סימון אמר מתחילה עיבورو שלמוֹאָב לא היה לשום שמים אלא לשום זנות 'בְּדִינוֹ לֹא כֵן עָשָׂו' אלא לשם שמים, יותרז הגורן ותעש הכל אשר צotta חמותה'".

¹ אמרה זו נזכרת בבבלי במקומות נוספים (כבא כמה דף ל"ח ע"ב; הוריות דף י"א ע"א) ובשום מקום הדבר אינו מובא בחלוקת או שמובאת עד מה מוגדרת.

ليلת שני (הכשרה)	ليلת ראשון (הכשרה)
ויהי מפוארת ותאמיר מבקירה אל האערה מו שכבתי אמש את אבי נש��נו יין גם פילילה ובאי שכבי עמו וקמיה מאבינו זרע.	ותאמיר הבקירה אל האערה אביינו זכו... לכה נשקה את אבינו יין ונשקבת עמו ונחיה מאבינו זרע.
ופשקין גם פילילה והוא את אביו יין	חשיקית האב
ותקם האערה ותשגב את אביהם	שכיבת הבת
ולא ידע בשכבה ובקומה.	אי ידעת לוט

ונפרין שפי בנות לוט מאבינו

لידת הבן	וتقليد הבקירה בן
קריאת השם	ותקרא שמו מוֹאָב ותקרא שמו בן עמי
חתימה אטיפולגית	הוא אביו בני עמו עד היום. הוא אביו מוֹאָב עד היום.

בבלי, בבא קמא דף ל"ח ע"ב: "אמר רבי חייא ברABA אמר רבי יוחנן: אין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה אפילו שכר שיחנה נאה, דאיilo בכירה דקאמרה 'מוֹאָב', אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה 'אל תצער את מוֹאָב ואל תתגר בם מלחה' - מלחה הוא דלא, הא אנגריא עבד בהו. צערה דקאמרה 'בן עמי' א"ל הקדוש ברוך הוא למשה 'וקרבת מול בני עמו אל תצורות ואל תתגר בס' כלל, דאפילו אנגריא לא תעביד בהו'."

תנחות מא, וירא, י"ב:

"ראה לוט שהיו אנשי סדום שטופין בזמה, בחר בסדום להיות עשוה כמעשיהם. מנין שכן הוא אומר להם לאנשי סדום 'הנה נא לי שתי בנות וגו', בנווג שבעולם אדם מוסר עצמו ליהרג על בנותיו ועל אשתו והורג או נהרג וזה מוסר בנותיו להתעלול בהם! א"ל הקב"ה חיך לעצמך את משמרך ולבסוף תינוקות של בית רבנן משחקין וקורין ותהרין שתி בנות לוט מאביהם. א"ר נחמן מנין שכל מי שהוא להוט אחר בולמוס של עבירה סוף מאכלין אותו מבשרו – מלוט".